

تیگه یشتن له نیقاب به فه‌همی

سه له ف

نوسینی :
باوکی بوخاری

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی پەرتووک : تیگە‌یشتن لە نیقاب بە فە‌ه‌می سە‌لە‌ف

نوسین : باوکی بوخاری

ژمارە‌ی پەرە: ٣٩

سال: ١٤٤٤هـ

تیگه یشتن له نیقاب به فههمی سه له ف

نوسین

باوکی بوخاری

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ،
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ

مُسْلِمُونَ } (آل عمران: ۱۰۲)

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا } (النساء: ۱)

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ

أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا

عَظِيمًا } (الأحزاب: ۷۰، ۷۱)

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

(زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ) ال عمران ﴿١٤﴾

واتا : بۆ خه لکی رازی نراوه ته وه و جوان کراوه و له لایان خۆشه و یست کراوه
ئه و شتانه ی که ئاره زووی تیا یه و دل پێی خۆشه له ئافره تان.

له **أبي سعيد الخدري** ه وه له رسول الله ه وه ﷺ ده فه رمووی : الله
عز وجل دونه ی بۆ رازاندۆتنه وه به هه موو جوانیه کانیه وه ، وه تیی دا
سه رپشکی کردوون ، وه بزانی چۆن کاری تیدا ده کهن ، تیی دا بترسن
له و دنیا یه وه بترسن له ئافره تان تان ، چونکه یه کهم فیتنه ی به نی ئیسپرائیل
ئافره تانیان بون . رواه مسلم

بۆیه خودی ئافره تان فیتنه نین به لام جوانیه کانیان بۆ پیاوانی بیگانه
بۆ ته فیتنه .

جا به‌لگانی گه‌له زۆر هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م باس و خواسه به‌لام هه‌ولی
 ئه‌وه‌مان داوه که زیاتر به کورتی ده‌لیله‌کان و تیگه‌یشتنیکی چاک
 ده‌رخه‌ین ، وه ئه‌م نامیلکه زۆر گرنگه بۆ ئه‌و خوشخانه‌ی که نیقابن بۆ
 ئه‌وه‌ی دُنیا بینه‌وه له واجباتی ، بۆ ئه‌و خوشخانه‌شی که ده‌یان‌ه‌وه‌ی بین
 به نیقاب ستری خۆیان بکه‌ن له پیاوانی بیگانه ، ئه‌وه‌ش باسیک و
 باب‌ه‌تیکی گرنگه و په‌یوه‌ست به قیامتی هه‌موو تاکیکمانه‌ چ بۆ پیاو که بۆ
 خیزانی شی کاته‌وه‌ چ بۆ ئافره‌تان به گشتی ، وه ئه‌وه‌ی باس ده‌کری
 سه‌باره‌ت به وه‌ی که باسیکی خیلافیه ئه‌مه‌ پاش سه‌رده‌می سه‌له‌فه
 چونکه له‌سه‌ر ده‌می سه‌له‌ف و تا ئه‌و کاته‌ی پێش سه‌رده‌می خه‌له‌ف ئه‌وا
 هیچ خیلافیک نه‌بووه له‌وه‌ی که نیقاب ده‌بی بکری وه ئه‌وان ته‌فسیری
 ئایه‌تی (إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا) یان ده‌کرد به‌وه‌ی که‌وا مه‌به‌ست پێی ناو نوێژه
 ده‌ست و ده‌م و چاو عه‌وره‌تی ناو نوێژه و ئاساییه دیار بی وه هه‌ندی‌کیش
 له مفسیران پێیان وایه ئه‌وانه‌ی ته‌فسیریان به ده‌ست و ده‌م و چاو کردووه
 له‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه ئه‌وا هێشتا به ته‌واوی حیجاب فه‌رز نه‌بوو بوو ،
 ده‌ره‌وه‌ی نوێژ و اتا به‌روی نامه‌هره‌م ، وه ته‌فسیری (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ)

یان ده‌کرد به‌وه‌ی که نابێ هیچ جوانیه‌کی ده‌رخات بۆ که‌سی بی‌گانه‌جا
له‌ ده‌ره‌وه‌ و ژووره‌وه‌ بێ (که‌ نامه‌هره‌می لیبێ)

ان شاءالله ئه‌مه‌ روون ده‌بیته‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا دَائِمًا إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ

باوکی بوخاری

١٤٤٤ ذل الحجه ١٠

له **عبد الله بن مسعود** هوه له پرېگای أبی الأحوص هوه دهفههمووی : عهوپهت دوو جوړی هیه : ئهوهوپهتهی له زاهری دیاره، وه ئهوهوپهتهی یان جوانیهی که له ناوهویه که ئهوهش کهس نایینى جگه له هاوسههه کهی ، ئهوه جوانیهی که دیاره : جل و بهرگه ، ئهوه جوانیهی که له ناوهویه (نابى دیار بى) : کل سی چاو ، بازن ، ئهلقه (که ئهمانه نابى دیار بى تهنها بو هاوسههه نه بى) له لهفزی ابن جریر دهفههمووی : ئهوهی دیاره : جل و بهرگ ، ئهوهی که دهشاردریتهوه : خلخال ، بازن و خهناوکه . أخرجه ابن أبي شيبة ٢٨٤/٤ ، وابن جرير ٢٥٦/١٧

ئیمام **احمد بن حنبل** رحمه الله دهفههمووی (ئهوه زینهتهی که دیاره : بریتیه له جل و بهرگ ، وه ههموو شتیک له ئافرهت عهوپهته ههتا نینۆکیشی) الفروع لابن مفلح (٤٥٩/٢)

ئیمامی **شافعی** رحمه الله دهلی : له بابی عهوپهتی ئافرهت له ناو نوێژ دا (کۆدهنگی ههموو موسلمانان لهسهه ئهویه که پرېگری کراوه له ئافرهت تبرج بکا ، سفور بى ، نىقاب بکا) ئهمه له ناو نوێژ نابى چونکه عهوپهتی ئافرهت له ناو نوێژ دهست و دهم و چاو ناگریتهوه . نهاية المطلب (١٢/٣١)

ابن قییم ده‌لی:

(العورة عورتان: عورة في الصلاة، وعورة في النظر، فالحرّة لها أن
تصلي مكشوفة الوجه والكفين، وليس لها أن تخرج في الأسواق ومجامع
الناس كذا لك) اعلام الموقعين ۲/۸۰

واته : (عه‌ورته دوو جوّره یه‌که‌م عه‌ورته‌تیک له‌نوێژ ، دوو‌هه‌م
عه‌ورته‌تیک له‌سه‌یرکردن ، ئه‌فرته ئازاده له‌نوێژ ده‌مووچا و هه‌ردوو
ده‌ستی ده‌رخات به‌لام به‌راستی بو‌ی نییه‌ ده‌رچیت بو‌ بازار و شوینه
گشتیه‌کان به‌م شیوه‌یه‌)

ده‌لیم : ئه‌وه‌ بزانه‌ که‌ عه‌وره‌تی ناو نوێژ بریتیه‌ له‌ هه‌موو جه‌سته‌ جگه‌
له‌ ده‌ست و ده‌م و چاو ، واتا نابێ ده‌رخری له‌ زینه‌ت و جوانی جگه‌ له‌
ده‌ست و ده‌م و چاو ، عه‌وره‌ت و زینه‌تی ده‌ره‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو
جه‌سته‌یه‌ به‌ ده‌م و چاو و ده‌سته‌کان یشه‌وه‌ .

الله تعالی ده‌فهرموئ :

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ
مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۚ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

(رَحِيمًا) الاحزاب ۵۹

واتا : ئه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ بلی به هاوسه‌رانت و کچه‌کانت و به ئافره‌تانی
برواداران بلی با عه‌باکانیان بدن به‌سهر خویندا (خویان و جوانیان پی
داپوشن) ئه‌وه نزیکتره بناسرین به‌داوین پاکي تا به‌هویه‌وه ئازار نه‌درین
و الله لیخو‌شبووی میهره‌بانه .

له **عبد الله بن عباس** له ریگای علي ه‌وه سه‌باره‌ت به ئایه‌تی (يا
أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ
جَلَابِيبِهِنَّ) ده‌فهرموئ : الله ئه‌مری به ئافره‌تان کرد که چونه دهره‌وه ،
بو حاجه‌تی‌ک ئاوا دم چاویان داپوشن له سهر سه‌ریانه‌وه تا خواره‌وه‌ی
به جلابیب وه وا بکه‌ن یه‌ک چاویان دهرخه‌ن. أخرجه ابن جریر ۱۸۱/۱۹.

له **محمد بن سيرين** هوه دهلی پرسيارم له عبدة السلمي کرد
سه بارهت به ثايه تي (**يُذْنِنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ**) به ثانيه كي له سه ري
خوی دانا، سه ر و دهم و چاوی داپوشت، پاشان يه ک چاوی ده رخست.

تفسير ابن أبي حاتم

سعيد بن جبیر سه بارهت به ثايه تي (**مِنْ جَلَابِيهِنَّ**) ده فهرمووی :
قیناعیکه له سه ر خیمار (ده بیته نيقاب) ، وه بو ئافرهت هه لال نیه بیگانه
بیینی ئیلا ئه گهر قیناعیک له سه ر خیماری له بهر نه بی (واتای نيقاب
دی) ئایا جوانی له ئافرهت له کوپیه ئه گهر ده ست و دهم و چاو نه بی .
موسوعة التفسير المأثور

عكرمة مولای ابن عباس ده فهرمووی (**يُذْنِنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ**
جَلَابِيهِنَّ) : پوشاکیک که گهردن و بن ملی دا پوشتی . موسوعة التفسير
المأثور

محمد بن سيرين له ریگای ابن عون هوه ده فهرمووی (**يُذْنِنَ**
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ) : ته نها چاو نه بی (واتا ئه وانی تر داده پوشتی)

أخرجه الفراء في معاني القرآن ٣٤٩/٢

يحيى بن سلام ده لى : (يا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ) ئاوا جلابابه : عه بايه كه دهم و

چاوى پى داده پۆشى وه چاوى راست و لوتى پى داده پۆشى . تفسير يحيى

بن سلام ٧٣٨/٢

مجاهد بن جبر له ريگاي ابن ابي نجيح ه وه ده فهرمووى سه بارهت

به ئايه تى : (يُذْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ) فهرمووى : خويان جوان پى

داده پۆشن (له سر سه رى بو خوارى خواره وه) . أخرجه ابن جرير ١٨٢/١٩ -

١٨٣

❁ ئه وهى هه يه كه هه ندى ده لى چاوىكى به ته نها كه چاوى چه په

ده بى ده رخوا هه ندى كتر له سه له ف ده فهرموون هه ردوو چاوى كيشه نيه

به لام قه ولى اصح ئه وه يه جلاباب بكا واتا هه موو جه سته كه له تۆقى

سه رى تا خواره وهى بنى پى ابن عمر ده فهرمووى بستى ك كراسه كهى

درىژ ده كاته وه له كه عبه كانيه وه .

ابن رجب سه بارهت به (الجلباب) ده لى : جليكه داپۆشه رى هه موو

جه سه ده ، له سه ر پۆشاك ده پۆش رى . (مه به ست پى نى قابه) . فتح البارى

لابن رجب (٥٠٧/١)

ابن كثير ده لى : (الجلباب) جليكه له سه ر خىمار ده پوشرى (مه به ست
پى نى قابه) ده لى ئه وانه ش وا ده لى له (ابن مسعود ، عبدة ، قتادة ،
الحسن البصري ، سعيد بن جبیر ، ابراهيم النخعي ، عطاء الخراساني
زورى تر)

❁ هه ندىك له هاوه لان و شوينكه وتوان الله لىيان رازىبىت ته فسرى
(ادناء الجلباب) ده كه ن به داپوشىنى (دهم و چاو) كه له ئايه ته كهى
سه ره وه به (جلابىهن) هاتوه

ئه مه ش قه ولى ئه م زانا يانه يه :

(ابن مسعود ، ابن عباس ، قتادة ، حسن البصري ، سعيد بن
جبیر ، ابراهيم النخعي ، والعضاء الفراساني ، الحسن البصري ،
مجاهد بن جبیر ، عطاء الخراساني ، مقاتل بن سليمان ، محمد
بن كعب ، ... زورى تر)

دهرختنی جوانی بۆ پياوانی نامههرهه پيشهی ئافرهتانی سهردهمی نهزانی و نهفامی بووه

(وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ)

الاحزاب ۳۳

[وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ]

وه له ماله كانی خوتاندا جيگيرو نيشته جي بن و بۆ جگه له پيوستنی مه چنه دهره وه، ته نانهت بۆ نويز كردنی جومعه و جه ماعت و ته راويح باشر وايه و خيرى زياتره ئافرهت له مالى خوى نويز بكات و دهرنه چيت.

[وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ]

وه وه كو ئافرهتانی سهردهمی نهزانی و نهفامی پيشوو جوانی خوتان بۆ پياوانی نامههرهه دهرمه خهن، (كهواته سفورى و خودانه پوشين و

ده‌رخستنی جوانی پېشکه‌وتن نیه به‌لکو پېشه‌ی ئافره‌تانی سه‌رده‌می نه‌زانی و نه‌فامی بووه له پېش ئیسلامدا).

رسولُ الله (ﷺ) ده‌فه‌رمووی:

((الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ , وَإِنَّهَا إِذَا خَرَجَتْ : اسْتَشْرَفَهَا الشَّيْطَانُ , وَإِنَّهَا لَا تَكُونُ إِلَى وَجْهِ اللَّهِ : أَقْرَبَ مِنْهَا فِي قَعْرِ بَيْتِهَا))

واته : پېغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی : ئافره‌ت عه‌وره‌ته ، کاتیک له ماله‌وه ده‌رئه‌چیت ، شه‌یتان له‌به‌ر چاوی پیاوانی نامه‌حرېم ده‌پرازیښته‌وه ، به‌راستی چاکترین شت بو ئافره‌ت بو ئه‌وه‌ی په‌زامه‌ندی الله به‌ده‌ست بښت مانه‌وه‌یه‌تی له‌ناو ماله‌که‌ی

پېغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:(المرأة هي العورة) واته ئافره‌ت عه‌وره‌ته ئه‌مه‌ش واته هه‌موو گیانی عه‌وره‌ته هه‌لېه‌ت روخساریشی.

ثبت في الصحيحين عن عائشة (رضي الله عنها) قالت : كان رسول الله (ﷺ) يصلي الفجر فيشهد معه نساء من المؤمنات متلفعات بمروطهن ثم يرجعن إلى بيوتهن ما يعرفهن أحد من الغلس واته: له **عائشه وه** (رضي الله عنها) فه رمويه تي:

پيغه مبه ر (ﷺ) نوێژي به يانیانی ده کرد ئافره تانی ئیمانداریشیان له گه ل بوو به لام زۆر به پيچراوه یو مه ستووری به جوړیک که ده گه رانه وه ماله وه کهس نه یده ناسینه وه به جوړیک خو یان ده پيچایه وه.

عن عائشة (رضي الله عنها) قالت:

(كَانَ الرُّكْبَانُ يَمْرُونَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مُحْرِمَاتٌ فَإِذَا جَاوَزُوا بَنَّا سَدَلْتُ إِحْدَانَا جِلْبَابَهَا مِنْ رَأْسِهَا عَلَى وَجْهِهَا فَإِذَا جَاوَزْنَا كَشَفْنَاهُ) رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ

واتا **عائشه** (رضي الله عنها) فه رمويه تي:

له کاتی که ئیمه ی ئافره تان له گه ل پيغه مبه ری الله بووین (ﷺ) له حاله تی ئیحرām دا ، جا کاتی که پیاوان به لاماندا رهت بوونایه یه کی کمان

پێچه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌ شۆر ده‌کرده‌ وه‌ سه‌ر رووی ، پاشان که‌ تێده‌په‌رین لامان ده‌ برده‌ وه‌.

عن صفية قالت (رأيت عائشة طافت بالبیت وهي منتقبة).

له **سه‌فیه‌ی کچی شیه‌** ه‌وه‌ ده‌فه‌رمووی : عائشه‌م بینی طه‌وافی ده‌کرد ئه‌و نیکابی کردبوو . طبقات الکبری (٧١/٨)

له (**علي بن أبي طلحة**) ه‌وه‌ هاتووه‌ که‌ پێشه‌وا ئیبن عباس (الله لئی رازی بێ) فه‌رموویه‌تی : أمر الله نساء المؤمنین إذا خرجن من بیوتهن فی حاجة أن یغطین وجوههن من فوق رؤوسهن بالجلابیب، و ییدین عیناً واحدة.

واته‌: (الله تعالی‌ فه‌رمانی کردووه‌ به‌ ئافره‌تی ئیمانداران کاتی‌که‌ ده‌رده‌چن له‌ مال‌ بو‌ پێویسته‌ی‌که‌ ده‌بێت‌ رووخساریان‌ دابپۆشن‌ به‌ جیل‌ب‌ابه‌کانیان‌ (ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو‌ جه‌سته‌ داده‌پۆشی‌) وه‌ ته‌نها‌ یه‌ک‌ چاویان‌ ده‌ربخه‌ن.

عن أسماء بنت أبي بكر - رضي الله عنهما قالت : كنا نغطي وجوهنا من الرجال وكنا نمشط قبل ذلك في الإحرام . أخرجه الحاكم (٤٥٤١١) وقال حديث صحيح على شرط الشيخين.

واته : له ئه سماءى كچى ئه بوبكر- (په زای الله له هه ردوکیان بیت) فه رموویه تی :

ئیمه دهم و چاومان دا ئه پوښى له به رامبه ر پیاوان، پیش ئیستا له ئیحرام دهرمان ده خست ئه م فه رمایشته ی ئه سماء به لگه یه کی زور پروونه که ئافره ته ئیمانداره کانی ئه و کاته نیقابیان پوښیوه .

عن فاطمة بنت المنذر أنها قالت: (كنا نخمر وجوهنا ونحن محرمات مع أسماء بنت أبي بكر الصديق)

له **فاطمه ی كچی منذر** فه رمووی : (ئیمه هه موومان دهم و چاومان دا پوښت بوو له ئیحرام بووین له گه ل ئه سماءى كچى ابی بكر الصديق) رواه مالك في ((الموطأ)) (٣/ ٤٧٤) (١١٧٦)

ده لیم : ئەمانەش بەلگەن بۆ ئەوانە ی که دەلین نیقاب و داپۆشین ی
هەموو جەستە تەنها تایبەت بوو بە خێزانەکان ی پیغەمبەر سەلات و
سەلام ی اللە ی لیبی .

أبو بكر الجصاص ده لی :

ئافرەتی گەنج ئەمر ی پی ئە کریت ڕوخساری داپۆشی ت له پیش پیاوی
بیگانه ، وه خویی ستر بکات له کاتی چونه دەرەوه ، چونکه ئەهلی نیفاق
تەماح ی تی ئە کەن . أحكام القرآن - موجه له دی ٣ لاپەرە ی ٤٥٨ .

السرخسي - ئە لی :

[نەزەر بۆچی حەرەم کراوه له ترسی فیتەنه ، وه ترسی فیتەش له دەم
و چاو و ڕوخسار دایه ، وه جوانترین سەرنج ڕاکیشترین ئەندام ی ئافرەت
دەم و چاو و ڕوخساره له چاو تەواوی ئەندامەکان ی تر] . المبسوط - موجه له دی
١٠ لاپەرە ی ١٥٢

وه ههريه ك له [**الإسبيجاني والمرغيناني والموصلي**] ئە لین :

(پرووخسارى ئافرهت له ناو نوێژ عه ورهت نيه ، به لام له خاريجى نوێژ عه ورهته ، وه قهولى راجح و پهسند ئه هنيئن له (شرح المنية) كه به ته ئكيد پروخسارى ئافرهت عه ورهته به موطله قى.

وه ئه لیت : به لام له كاتى هه بوونى پياوى بېگانه واجبه داپوشينى پروخسار و چه رامه ده رخستنى له ناو نوێژدا) حاشية إعلاء السنن للتهانوي
لا په رهى ١٤١

ئىمامى **أحمد** - رحمه الله ده لى:

نينۆكى ئافرهت عه ورهته، ئه گهر له مال ده رچوو ، نابى هيچ شتيكى ده رخات. الفروع - موجه له دى ١ لا په رهى ٦٠١.

إسحاق الكوسج ده لى پرسىيارم له ئىمام احمد كرد : ئايا ئافرهت طه واف ده كات به نىقابه وه ؟

ده لى ئىمام گوتى : ئه گهر كه سى بېگانه يان له گه ل نه بوو هيچى تيدانيه.

وه هه مان پرسىيارى له اسحاق بن راهويه كرد فه رمووى : هه روه ك

احمد وتى . مسائل الكوسج (١٥٤٦)

وقال **ابن قدامة** ده لئى : كيشه له وه دا نيه ئافرهت طه واف بكا به نىقاب وه ئه گهر كه سى بى گانه له ناويان هه بوو ، داىكه عايشه طه وافى كردوو به نىقاب وه وه عطاء كراهه تى له وه ده كرد به لام لئى په شيمان بوه وه .
المغنى (٥/١٥٥)

ابن القيم ده لئى:

شارع شهرعى دارشتوو كه ئه بىت ئافره تانى ئازاد روخساريان دا پووشن له پياوى بى گانه و نامه حرم ، به لام ئه و ئافره تانه ي پير و په ككه وته ن واجب نيه له سه ريان .

قال الخلال:

وأخبرني منصور بن الوليد أن جعفر بن محمد حدثهم، قال: سمعت أبا عبدالله يقول: كل شيء من المرأة عورة، حتى ظفرها.

خلال ده لئى:- مه نصورى كورى وليد پئى وتم هه والى دا پيم كه جعفرى كورى محمد بوى باسه كردم وتى گويم له باوكى عبدالله بوو (ئيام ئه حمه د) ده يوت هه موو شتيكى ئافره ت واته (ئه ندامه كانى) عه وره ته هه تا نينو كيشى . الجامع لعلوم الإمام أحمد

ابن تیمیّه ده‌لی:

پیش دابه‌زینی ئایه‌تی حیب‌جاب ، ئافره‌تان ده‌رئه‌چون له مال به‌بی
 جلباب ، پیاوان پوخسار و ده‌ستی ئافره‌تانیا ئه‌بینی ، ئه‌و کاته جائیز
 بوو سه‌یری پوخسار و ده‌ستی ئافره‌ت بکری‌ت ، پاشان الله عزوجل
 ئایه‌تی حیب‌ابی دابه‌زاند الله عزوجل فه‌رمووی (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ
 لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ)
 ئافره‌تان پاش ئه‌م ئایته نه‌ ئه‌بیران له لایه‌ن پیاوانه‌وه ، واته هیه‌چ شوینیکی
 جه‌سته‌یان نه‌ ئه‌بیرا.

هه‌روه‌ها ئه‌لی :

ده‌رخستنی پوخساری ئافره‌ت و سه‌یرکردنی پیاوی ییگانه جائیز نه‌ ،
 وه له‌سه‌ر وه‌لی ئه‌مری ئافره‌ته‌که پێویسته ئه‌مری پێ بکات به‌چاکه و
 نه‌هی لی بکات له‌و مونه‌که‌ره جگه له‌وه‌ش ، ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی نه‌کرد سزا
 ئه‌دری‌ت و ته‌مبی ئه‌کری‌ت.

خه‌لکانیک هه‌ن ده‌لین:

ئه‌ی ئه‌وه‌ نیه‌ ابن عه‌باس ته‌فسیری (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا) به‌ ده‌م و چاو و ده‌سته‌کان ده‌کات و اتا که دیار بن ئاساییه‌ لیره‌ ده‌لین پراسته‌ وای وتوه‌ به‌لام جمهور ده‌لین: (فهو محمول على حالة النساء قبل نزول آية الحجاب، و أما بعد ذلك فقد أوجب الله عليهن ستر الجميع)

واته‌: ئه‌و ته‌فسیره‌ی ابن عباس کاتیک بووه‌ که ئایه‌تی حیجاب ه‌یشتا دانه‌زی بوو به‌لام دوا‌ی دابه‌زینی هه‌موو ئایه‌ته‌کانی حیجاب خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌مری کرد به‌ دا‌پۆشینی هه‌موو لاشه‌ و رو‌خساریش.

فه‌موده‌یه‌ کی سه‌حیحی پی‌غه‌مبه‌ریش هاتوه‌ فه‌رمویه‌تی:

وعن ابن عمر أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لا تنتقب المرأة المحرمة ولا تلبس القفازين. رواه البخاري وغيره.

واته‌: ئافره‌ت ناب‌ی نیقاب یان ده‌ست کیش بکاته‌ ده‌ستی له‌ کاتی ئی‌حرام بو‌ ئه‌نجامدانی فه‌ریزه‌ی حه‌ج یان عومره‌، به‌و مانایه‌ واته‌ له‌ کاته‌کانی تر ده‌بی بی‌کا به‌لام ئی‌حرام ناب‌ی.

ئایه‌تی فه‌رزبوونی حیجاب (نیقاب ، ده‌ست کیش)

(وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ۖ وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ) (النور: ٣١)

أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَانَتْ تَقُولُ لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ:
(وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ) (النور: ٣١)

أَخَذْنَ أَزْرَهُنَّ فَشَقَّقْنَهَا مِنْ قَبْلِ الْحَوَاشِي فَاخْتَمَرْنَ بِهَا.

له دایکه **عائشه‌وه** ده‌فه‌رمووی : ئه‌وکاته‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ دابه‌زی

[وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ]

جا له دامینی کراسه‌کانمان پارچه‌مان لی ده‌کرده‌وه وه‌پروخسارمان پی
داده‌پۆشی

له **سعید بن جبیر** له‌پێگای عطاءه‌وه ده‌فه‌رمووی (ولیعز بن)
به‌تووندی (بخمرهن علی جیبوبهن) واتا : به‌سه‌ر سینگ و گه‌ردنیان
داده‌ده‌ن ، هه‌یچ شتێک له‌وانه‌ نابێ ببینری . أخرجه ابن أبي حاتم ۲۵۷۵/۸-
۲۵۷۶

سه‌بارت به چاو داگرتنی ثافرت به‌رامبه‌ر پیاو

عبد الله بن عباس له ریځای علي بن أبي طلحة ده‌فهرمووی (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ) : ثافره‌تانیش چاویان داده‌خن به‌رامبه‌ر شتی‌ک که شه‌هوه‌تی تیا بی که الله‌حه‌رامی کردووه . أخرجه ابن أبي حاتم ۲۵۷۲/۸

قتادة بن دعامة له ریځای سعید دا ده‌لی (وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن) : ئه‌وه‌یه که نابی و حه‌لال نیه سه‌یری په‌گه‌زی به‌رامبه‌ریان که ن . أخرجه يحيى بن سلام ۴۴۰/۱

سليمان بن مهران الأعمش له ریځای عمار بن محمد ده‌فهرمووی (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ) مه‌به‌ست پی ئه‌وه‌یه داگرتنی چاویان به‌رامبه‌ر غه‌یری پیاوی خو‌یان (واتا نابی جگه له پیاوی خو‌یان سه‌یری پیاوی تر که ن) موسوعة الإمام ابن أبي الدنيا ۱۲۲/۸ (۵۴۳)

سفیان الثوری له پِیگای عبد الله بن المبارك هوه (وقل للمؤمنات
یغضضن من أبصارهن) ده‌فه‌رمووی : بۆ ئەوانیش هه‌لال نیه سه‌یری
پیاوان که‌ن (بۆ ئافره‌تان) أخرجه ابن أبي حاتم ٢٥٧٢/٨

سه‌بارت به ثایه‌تی

(وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا)

له **عبد الله بن مسعود** له پړگای ابي الأحوص که ده‌فهرمووی
(وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ) زینه‌ت و جوانی که نابی‌ده‌خری وه‌ک :بازن ،
زیږ ، خلخال ، گواره ، خه‌ناوکه (إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا) فه‌رمووی: جل و
به‌رگ ، وه‌ئو پو‌شاکه‌ی که هه‌موو جه‌سته دا ده‌پو‌شی. أخرجه ابن جریر
۲۵۶/۱۷-۲۵۷، وابن أبي حاتم ۲۵۷۳، ۲۵۷۴، والطبرانی (۹۱۱۵، ۹۱۱۷)

له **عبد الله بن عباس** له پړگای علي ه‌وه ده‌فهرمووی (وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا) ئه‌و ئه‌و جوانیه‌یه : دهم و چاو ، کل‌ی چاو ،
ده‌ست و مه‌چه‌ک ، ئه‌نگوستیله ، ئه‌وا ئه‌وانه‌ن که ده‌ری ده‌خا بو‌ئو
که‌سانه‌ی له ماله‌که‌ی دا ده‌ژین أخرجه ابن جریر ۲۵۹/۱۷.

مقاتل بن سلیمان ده‌لټ (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ) واتا : عه‌با و
په‌چه‌کانیان دانانین (إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ) واتا :بو‌هاوسه‌رانیان و (أَوْ آبَائِهِنَّ)

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي

إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ) ئەوانەى دەبنە مەحرەم. تفسير البغوي ٣٤/٦

(أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ)

له **مجاهد بن جبر** له پړگای لیث هوه (أَوْ نِسَائِهِنَّ) ده‌فه‌رمووی :
 ئافه‌ره‌تی موسلمان نابې بۆ ئافره‌تی موشریکان و یهودی و نصرانی
 جوانیان ده‌رخه‌ن . أخرجه ابن أبي حاتم ۲۵۷۷/۸

ابن کثیر : ده‌لې بۆ ته‌وه‌یه نابې ئافره‌تانی موسلمانان جوانیان ده‌رخه‌ن
 بۆ ئافره‌تی مشریکه‌کان . (جوانیه‌کان وه‌ک خلخال و قژی و خه‌ناوکه و
 بازن و ... هتد)

وطاوس بن کیسان له پړگای لیث ده‌فه‌رمووی : ته‌و به‌نده‌یه
 سه‌یری قژی ناکات . أخرجه عبد الرزاق (۱۲۸۲۷)

له **جابر بن عبد الله** هوه له پړگای ابي الزبیر ده‌فه‌رمووی : ئافره‌ت
 نیقابی دانا‌که‌نې بۆ به‌نده‌ی می‌رده‌که‌ی . أخرجه یحیی بن سلام ۴۴۳/۱

له **إبراهيم (النخعي)** له پړگای عبیده ده‌فه‌رمووی : ئافره‌ت به‌ته‌واوی
 خوی داده‌پوشې (به‌دهم و چاویه‌وه) بۆ غولامه‌که‌ی . أخرجه ابن أبي شیبة

له **عامر الشعبي** هه‌وه له پێگای المغیره هه‌وه ده‌فه‌رمووی : ئافره‌ت له‌لای به‌نده‌که‌ی خیا‌ر دانا‌که‌نی ، به‌لام گه‌ر سه‌رسامی نه‌کرد کێشه‌ی نیه . علقه‌ یحیی بن سلام ٤٤٣/١

له **ابن أبي رباحه‌وه** له پێگای ابن جریج هه‌وه په‌رسیاری لی کرا : ئایا به‌نده‌ سه‌ر و قاچی خاوه‌نه‌که‌ی له ئافره‌ت ده‌بینی؟ ده‌لیت : ئه‌و شته‌م پێ خوش نیه ، ئیلا گه‌ر به‌نده‌یه‌کی بچوک بی ، به‌لام گه‌ر پیاویکی به‌ پێش بی هه‌رگیز . أخرجه عبد الرزاق (١٢٨٢٥).

له **عبد الله بن عباس** هه‌وه له پێگای عطیة العوفی ده‌فه‌رمووی : (أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ) وتی : ئه‌وا پیاویکه‌ که‌ عه‌قلی له شوین خوی نیه ، نه ئافره‌ت پێی سه‌رسامن نه ئه‌ویش شه‌هوه‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه . أخرجه ابن جریر ٢٦٧/١٧، وابن أبي حاتم ٢٥٧٨/٨،

له **بسر بن سعيد** له پێگای أبي النضر سالم هه‌وه سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته (أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ) ده‌لیت : پیرێکی به‌ته‌مه‌ن که‌ شه‌هوه‌تی بو ئافره‌ت نیه . أخرجه ابن أبي حاتم ٢٥٧٧/٨

له **سعید بن جبیر** ده‌فه‌رمووی (غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ) :
 پیاوړکی پیری به‌ته‌مه‌ن که بو تافه‌ره‌ت شه‌هوه‌تی نیه . عزاه‌ السیوطی‌ إلى ابن
 أبي حاتم

له **مجاهد بن جبر** ه‌وه له ړیکای ابن أبي نجیح ه‌وه ده‌فه‌رمووی
 (أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ) : نه‌و کورانه‌ن که
 نازانن تافه‌ره‌تی چیه و بالغ نه‌بوونه. أخرجه ابن جریر ۲۷۱/۱۷، وابن أبي حاتم
 ۲۵۷۹/۸

قتادة بن دعامة ده‌لېت : نه‌وانه‌ن نه‌گه‌یشتون به بلوغ . أخرجه يحيى
 بن سلام ۴۴۳/۱

(وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَظْهَرُ
لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ) (الأحزاب ٥٣)

له ته فسیری ئەم ئایه ته:

ابن جریری طبری ده فهرمووی: له دوایی شتیك كه بیته بهر به ست

له بینی ئیوه و ئه وان، وه مه چوونه ژووره وه سه ره به خو. تفسیر الطبری

(ذَٰلِكُمْ أَظْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ)

الله ده فهرمووی ئه گهر پرسپارتان لیان کرد یان قسه تان له گهل کردن

له دووای حیجابیک بی ئەمه بو پاکیه تی دلتان باشه بو ئەوهی چاوتان

نه یان بینی وه ههم بو دلی ئەوانیش.

(وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ^ط وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ^ظ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) [النور ٦٠]

ئەو ئافەتە پيرو په ککه وتانە ی که به ته مای شوو کردن نین، قهیناکات
ئە گەر هه ندیک له پۆشاکیان دابنن، له کاتی کدا جوانی خویان دهرنه خەن،
خۆ ئە گەر پۆشته بن ئەوه چاکتره بۆیان، خوایش بیسه رو زانایه (به نیهت
و خه ته ره و خه یالی دله کان).

له **عبد الله بن عمر** هوه له نافع هوه دهفه رمووی: دانانی جیلباب،
خیمار

واتا که میک له جله کانی بۆ دهره وه وهک (گۆره وی ، نيقاب و
دهسته وانە) بۆ ئەو ئافەتانه ی به سالاً چوون.

له **سعید بن جبیر** هوه له ریگای عطاء بن دینار هوه دهفه رمووی:
(فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ): ئەو جله ی له سه ره وه ی

عه‌بايه (مه‌به‌ست نيقابه)، كېشه‌ی تېدانيه بو كه‌سی غه‌ريب ده‌ريان خا له (دهم و چاو و ده‌ست). أخرجه البخاري ۱۱۹/۶ (۴۷۹۳)، وابن جرير ۱۶۲/۱۹.

(جابر بن زيد و سليمان بن يسار و إبراهيم النخعي و مجاهد بن جبر و لابن أبي نجیح و ابن مسعود و ابن عمر و عبدالله بن عباس سعيد بن جبیر ...) هه‌مان شت ده‌لّی .

له **مقاتل بن حیان** ه‌وه له ریځای بکیر ه‌وه ده‌لّی : دانانی په‌چه‌کی ، نه‌وه‌ک عه‌باکه‌ی). علقه یحیی بن سلام ۷۳۳/۲

ده‌لّیم : کو‌ده‌نگی هه‌موو سه‌له‌فی له‌سه‌ره‌ که‌ ئافره‌تی گه‌نج نابی ده‌ست و دهم و چاو ده‌رخات ئیلا کاتی زه‌روپه‌ت ، وه‌ ئافره‌تی پیر و به‌سالا‌چوو یان ئه‌وانه‌ی مه‌وعیدی شو‌کردنیان نه‌ماوه‌ ئاساییه‌ که‌می‌ک له‌ جلابیب دا‌که‌نن که‌ ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ نيقاب و ده‌ست کی‌ش و گو‌ره‌وی ، به‌لام‌ گه‌ر بی‌که‌ن ئه‌وا (وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَّهُنَّ^۱) بو‌ ئه‌وان با‌شتره‌ و چاک‌تره‌. والله تعالی اعلم و احکم

کۆتا به لگه مان به سه رهاتى ئيفک هـ-

له دايگمان **عائيشه وه** ده فه رمووى (..... سه فوانى كورپى معطل له دوواوهى جهيش بوو گه يشته ئه و شوينهى منى لى به جيابووم كه له كاروانه كه دابرابووم ئه وهات و منى بينى (كه له و كاته دايكه عائيشه خه وى ليكه وتبوو له كاروانه كه دابرابوو به هوى بزره بونى خه ناو كه يه كى كاروانه كه ش ئه ويان به جيهيشت له بهر ئه وهى هه ر وايان زانى له ناو ئه و كه رنه قاله يه كه له سه ر حوشتره كه بووه بۆ ئافره تان بۆيه ئه و دابراوه و قه ده رى الله خه و دايكه عائيشه ده با ، له م كاته دا به دانىشتن سه رى لار ده كاته وه به دارىك نىقابه كه شوپ ده بيه وه به لايه كى دا دهم و چاوى ديار ده بى وه سه فوان ديت و ده بينى و ده يناسيه وه) وه هه ستام و له خه وه كه م منى ناسيه وه چونكه پيش فه رزبوونى حىجاب منى بينى بوو وه من خىپاره كه م دادايه وه سه رم و جىلبابم كرد (كه هه ستايه وه سه رى راست بويه وه و نىقابه كه ش هاته وه شوين خوى) تا ئاخىرى چونكه مه وزوعىكى دريژه بۆيه له ژيره وه ناو نىشانى هه ديته كه داده نييم به جوانى بيخوينه وه ...

جا داىكه عائىشه ده‌فه‌رمووى (وكان رآني قبل الحىجاب) ئەمه ده‌لىلىكى زۆر به قوه‌ته‌له‌سه‌ر ئەوه‌ى كه پاش فه‌رزه‌بوونى حىجاب ئافره‌تان نه‌ده‌ناسرانه‌وه . وه‌ بۆ ئافره‌ت هه‌لل نيه‌ ده‌م و چاوى ده‌رخات پاش فه‌رزه‌بوونى حىجاب ئەوه‌شى هه‌دىشكى نىشان داى كه سه‌هابه ئافره‌تى دىتیه و قسه‌يان كرديه‌يان مه‌وزوعىك له‌م شتانه‌كه‌ ده‌م و چاوى بىنبى . هه‌موو ئەوانه‌ پىش فه‌رزه‌بوونى حىجاب بووه . كه ئەو حىجابه‌ بووه‌ ده‌ست و ده‌م و چاوىشى گرتۆته‌وه‌ نه‌وه‌كه‌ وه‌كه‌ ئەو به‌ناو حىجابانه‌ى ئىستا . البخارى (٤١٤١) و مسلم (٢٧٧٠)

ئەمانه‌ هه‌مووى ته‌نها به‌لگانىكن بۆ ئەوه‌ى به‌رچاوى رونه‌كه‌ هه‌بى له‌لاى گه‌نجانى اهلى سوننه‌كه‌ نىقاب و اجبىكى ئەم دىنه‌يه‌ و ده‌بى ئافره‌تانمان بىكه‌ن ته‌واو به‌ حىجابىك ده‌ست و ده‌م و چاوى و ده‌ستيان داپۆشن ، وه‌ هه‌ندى له‌ هه‌لكى ده‌لێن سونه‌ته‌ به‌لام نه‌خىر و اجبه‌ و چونكه‌ ئەگه‌ر داىكه‌مان عائىشه‌ و ئەسه‌اء و سه‌فيه‌ و فاطمه‌ و هه‌فصه‌ و زۆرانىكى تر ... الله‌لىان رازى بى خۆيان داپۆشيبى و خىياريان كرديى له‌بارامبه‌ر باشتري‌ن جىل كه‌ جىلى سه‌رده‌مى پىغه‌مبه‌ره‌ سه‌لات و سه‌لامى

اللهی لیبی ، ئاوا کچان و ئافره‌تانی ئیستا هه‌زار و هه‌زار جاری تر له‌م
سه‌رده‌مه پیویستره به‌رامبه‌ر گه‌نجان و پیاوانی ئه‌م سه‌رده‌مه بیپوشری که
سه‌رده‌می فیتنه و فه‌ساد و ئاره‌زوه‌کانه...

الله نیه‌تمان پاکاته‌وه بو خوی ته‌نها له پیناو په‌زامه‌ندی ئه‌و ئه‌و
کاره‌مان کردبی ان شاءالله
هه‌ر هه‌له‌یه‌ک هه‌بی له خۆمه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی صوابه و جیگیره و راسته له
الله‌وه‌یه عزوجل

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا دَائِمًا إِلَى
يَوْمِ الدِّينِ